

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 4Tost/49/2018  
Identifikačné číslo spisu: 9518100155  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. decembra 2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš  
Funkcia:  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100155.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému Z. I., nar. XX. M. XXXX, pre zločin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2018 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 08. novembra 2018, sp. zn. BB-5T/8/2018, takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Z. I. z a m i e t a.

### **O d ô v o d n e n i e**

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica napadnutým uznesením sp. zn. BB-5T/8/2018 zo dňa 08. novembra 2018 podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený Z. I. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-5T/5/2018 zo dňa 25. júla 2018 (v spojení s opravným uznesením sp. zn. BB-5T/8/2018 z 08. októbra 2018) neosvedčil a preto trest odňatia slobody v trvaní 3 roky vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. zaradil súd prvého stupňa odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie neodôvodnil. Najvyšší súd, ako súd sťažnostný, na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdený bol uznaný za vinného rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-5T/5/2018 zo dňa 25. júla 2018 (v spojení s opravným uznesením sp. zn. BB-5T/8/2018 z 08. októbra 2018) pre prečin podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016 a zločin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016. Bol mu uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu v trvaní 4 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25. júla 2018. Skúšobná doba dosiaľ plynie. Následne bolo zistené, že odsúdený bol počas plynutia skúšobnej uznaný za vinného zo spáchania prečinu prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák., a to trestným

rozkazom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T/31/2018 zo dňa 21. septembra 2018. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 09. októbra 2018 a skutok odsúdený spáchal dňa 06. augusta 2018. Bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Špecializovaný trestný súd v napadnutom uznesení uviedol, že odsúdený v skúšobnej dobe spáchal ďalší úmyselný trestný čin. V minulosti bol 6-krát súdne trestaný a predĺženie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, resp. ponechanie skúšobnej doby s rozšírením obmedzení alebo povinností u neho preto neprichádza do úvahy. Neviedol preto v skúšobnej dobe riadny život. Vzhľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného a o tom, že trest vykoná ako nepodmienečný. Podľa § 50 Trestného zákona:(1) Pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. (2) V rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchatel'ovi uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život; spravidla mu uloží, aby podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom. (3) Doba, po ktorú viedol odsúdený v skúšobnej dobe riadny život, sa započítava do skúšobnej doby novourčenej pri povolení odkladu výkonu trestu odňatia slobody alebo probácie uložených za ten istý skutok, alebo do skúšobnej doby alebo probácie určených pri uložení úhrnného trestu alebo súhrnného trestu. (4) Ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1, alebo c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život. (5) Ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. (6) Rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin. (7) Ak sa vyslovilo, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo ak sa má za to, že sa osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. (8) Ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody, ktorý bol podmienené odložený, vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu. V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený je povinný počas skúšobnej doby viesť riadny život a plniť uložené povinnosti a obmedzenia. Odsúdený však napriek tomu, že mu bolo umožnené, aby počas skúšobnej doby preukázal svoje polepšenie, spáchal niekoľko dní po odsúdení ďalší úmyselný trestný čin, v podstate rovnorodého charakteru, ako ten predchádzajúci. Takého chovanie odsúdeného nesvedčí o tom, že v skúšobnej dobe viedol riadny život, ale svedčí o pravom opaku. Odsúdený nevyužil možnosť preukázať polepšenie, ktorá mu bola prostredníctvom inštitútu podmieneného odsúdenia poskytnutá a už počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia recidivoval. Najvyšší súd zároveň s poukazom na uvedené, rovnako ako súd prvého stupňa, nezistil v danom prípade existenciu takých výnimočných okolností prípadu, ktoré by odôvodňovali ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti a predĺženie skúšobnej doby. Odsúdený bol v minulosti opakovane súdne trestaný, a to i nepodmienečnými trestami, v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody. Ani predchádzajúce odsúdenia teda zjavne nevedli k zmene životného štýlu odsúdeného. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného a o povinnosti vykonať uložený trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný. Správny je i výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, kde bude jeho náprava najlepšie zaručená. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa náležite a fundovane zdôvodnil a najvyšší súd sa s odôvodnením stotožnil a v plnej miere naň odkazuje. Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd sťažnosť odsúdeného Z. I. nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

**Poučenie :**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.